

<http://physicsweb.org/article/news/6/6/7>

2002/06/13

آهنرباها، دریچه‌ای به سوی منطق - نانومقیاس

فیزیک‌پیشه‌ها بی‌در بریتانیا، یک دریچه‌ی منطقی بی‌نانومقیاس بار آورده‌اند، که در دما بی‌اتاق کار می‌کند و تماماً فلزی است. به گفته‌ی گروه راسیل کاؤبرن [1] از دانشگاه دارام [2]، این دریچه‌ی منطقی بی‌نه ابزاری از یک رده بی‌کاملاً جدید است، که می‌شود آن را از این هم کوچک‌تر کرد. این پژوهش‌گران، با وصل کردن این ابزارها به هم یک انباره‌ی رقم متحرک 13 بیتی هم ساخته‌اند، و معتقد‌اند با این روش می‌شود یک مجموعه‌ی کامل از دریچه‌ها بی‌منطقی ساخت [3].

در مدارها بی‌الکترونیکی بی‌موجود، عملیات منطقی (مثل «نه»، «و»، «یا»، و «نه‌یا») را با ابزارها بی‌نیمرسانا از جمله دی‌ید و ترانزیسترانجام می‌دهند. اما چگالی بی‌الکترون‌ها بی‌جاری در نیمرساناها، به فاصله‌ی اتم‌ها بی‌آلاینده از هم بسته‌گی دارد. همین حد کوچک‌کردن این ابزارها را محدود می‌کند.

چگالی بی‌الکترون در فلزها بیش از چگالی بی‌الکترون در نیمرساناها است، به همین خاطر دریچه‌ها بی‌منطقی بی‌فلزی را می‌شود کوچک‌تر از دریچه‌ها بی‌منطقی بی‌نیمرسانا کرد. مواد مغناطیسی را به گستردگی برای ذخیره‌کردن داده به کار می‌برند، اما تا کنون از آن‌ها برای عملیات منطقی استفاده نکرده‌اند.

گروه دارام، با بار آوردن یک دریچه بی‌نه، اولین گام به سوی سیستم‌ها بی‌منطقی بی‌مغنطیسی را برداشته است. دریچه بی‌نه ابزار منطقی بی‌ساده‌ای است، که اگر ورودی یاش 1 باشد خروجی یاش 0 است، و بر عکس.

این ابزار را با یک سیم فرومغناطیس ساخته‌اند. اسپین‌ها بی‌الکترون‌ها بی‌چنین ماده‌ای، حتا در نبود میدان مغناطیسی بی‌خارجی هم هم‌جهت‌اند. این هم‌سوشده‌گی درون ناحیه‌ها بی‌میکروسکوپی بی‌باشد. این حوزه‌ها را

دیواره‌ها یی از هم جدا می‌کند، که کلftی پیشان نوعاً چندصد نانومتر است. در این دیواره‌ها، جهت اسپین به طور تدریجی از جهت اسپین در یک حوزه به جهت اسپین در یک حوزه ی همسایه تغییر می‌کند.

آزمایش‌ها ی قبلى نشان داده اند، با استفاده از یک میدان مغناطیسی که در صفحه ی یک سیم نانومقیاس می‌چرخد، می‌شود یک دیواره‌ی حوزه در این سیم را جابه‌جا کرد. اما گروه کاویرن دریافت اگر در سیم یک تیزه وجود داشته باشد، با یک جهت چرخش میدان مغناطیسی، می‌شود دیواره ی حوزه را فقط در یک جهت از تیزه گذراند. چنین عبور علامت یک طرفه ای، از نیازها ی کلیدی ی همه ی سیستم‌ها ی منطقی است.

آن‌ها برای آزمایش فکر شان، سیم ی به پهنا ی 200 nm و کلftی ی 5 nm جنس یک آلیاژ فرومغناطیس نیکل و آهن درست کردند و آن را خم کردند. در این سیم، یک دیواره ی حوزه وجود داشت، که نزدیک یک ی از دوسر آن بود. این پژوهش‌گران به حالات‌ها ی مغناطیسی ی دوسر سیم مقدارها ی منطقی ی $1\text{ و }0\text{ صفر}$ نسبت دادند. با اعمال یک میدان مغناطیسی ی پادساعت‌گرد چرخان، دیواره حرکت می‌کرد و از تیزه ی سیم رد می‌شد. به این ترتیب حالت مغناطیسی گی در تیزه، و در نتیجه مقدار منطقی ی متناظر با آن عوض می‌شد.

کاویرن به فیزیکس و ب [4] گفت: "ما توانسته ایم بدون استفاده از هم ارز ترانزیستر، به منطق رقی برسیم. واقعاً از این که با چنین روش متفاوت ی مدار منطقی ساخته ایم هیجان‌زده ایم."

سپس این گروه یازده دریچه ی مغناطیسی ی ته را به هم وصل کرد و یک انباره‌ی رقم متحرک ۱۳ رقمی ی ساده ساخت. در این انباره، هر بار که یک دوره ی میدان مغناطیسی ی چرخان کامل می‌شود، یک بیت اطلاعات از هر دریچه به دریچه ی مجاور ش منتقل می‌شود. کاویرن می‌افزاید داده‌ها ی ذخیره‌شده در چنین ابزارها یی، حتا در نبود منبع تغذیه هم پای دار اند. به این ترتیب، چنین ابزارها یی برا ی دست‌گاه‌ها ی متحرک (از جمله تله‌فون و کارت‌ها ی هوشمند) ایده‌آل خواهند بود.

[1] Russell Cowburn

[2] University of Durham

[3] Science 296 2003

¶

X0/020607

[4] PhysicsWeb